

foc i lloc

#AndorraPapers

Andorra al punt de mira. Quina és la resposta del Govern?

DELFI **ROCA**

Dimecres passat, en una agradable conversa pública, l'escriptor i acadèmic Erik Orsenna ens recordava que el parlament francès va incloure a la seva Constitució el principi de precaució, situant-lo al nivell més elevat de la jerarquia de les normes jurídiques, tot afegint que ell hauria preferit que ho fos el principi de responsabilitat. L'entenc, perquè amb la precaució no n'hi ha prou quan el polític no és capaç d'assumir les responsabilitats que se'n deriven de les seves actuacions, com les que ara surten a la llum amb l'obscur afer dels *papers del Panamà*. Cal una acció preventiva del cap de Govern. Anem al gra: a tot arreu el sistema polític institucional ha estat completament corromput pels qui tenen diners llargs. Malgrat tot, continuen havent-hi individus que des de la política treballen amb la convicció que totes les persones tenen dret a viure les seves vides amb decència i dignitat. Ho constato en els progressistes d'SDP, que volem una Andorra més justa i igualitària. Per una banda, des del costat demòcrata, s'intenta silenciar el treball d'SDP amb un missatge martellejant basat en un paradisiac futur, que es trameta amb la complicitat dels mitjans de comunicació afins

al poder. En José Luis Samper els anomenava mitjans de persuasió. S'entesten a fer-nos creure que no estem tan malament, que el que alguns fan és normal, transparent i responsable. Per altra banda, han estat els mitjans d'informació, autoanomenats independents, els que han fet aflorar uns fets abans ocults, tot i que sabuts, quina denuncia era automàticament titllada des del poder com a paranoia conspirant. A més a més, els demòcrates demanen que es tingui fe en ells, perquè, segons diuen, serien els millors per dirigir el país, però sense acceptar que la seva visió arcaïsta sobre Andorra sigui rebatuda per l'existència d'una societat dual, ben present, on se'ns ha fet creure que la nostra prosperitat depèn que uns pocs es puguin seguir aprofitant del treball de la resta. En suma, és la històrica lluita entre els qui, gaudint d'uns privilegis que no volen perdre, practiquen un interessat immobilisme, front els progressistes que valorem un repartiment més just dels poders polític i econòmic. Els progressistes tenim fe en Andorra, la seva gent i la seva resiliència. Però no oblidem que la nostra fe depèn del que ens han inculcat: valors i no interessos.